

ZNÓW RAZEM | MARZENA PO WAKACJACH | KĘDRA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Znów razem po wakacjach

Cele

- integracja grupy,
- kształtowanie umiejętności współpracy,
- dyskusja, dochodzenie do kompromisu.

Metody pracy (wg Okonia)

uczenie przez działanie.

Formy pracy

a. indywidualna, b. grupowa, c. zbiorowa

Środki dydaktyczne

dywaniki/poduszki (8 na grupę 25 osób), opaski do zawiązania oczu, dowolna maskotka.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

1. Opowiadanie o swoich wakacjach – uczniowie siadają w dwóch kołach (jedno w drugim), twarzami do siebie. Nauczyciel odlicza 5 min, w tym czasie każda para siedząca naprzeciwko siebie opowiada sobie wzajemnie o swoich wakacyjnych przygodach. Po 5 minutach następuje zmiana i wewnętrzne lub zewnętrzne koło przesuwają się np. o 1 lub 2 miejsca. Ponownie w nowych parach uczniowie opowiadają o swoich wakacjach. Aktywność powinna być powtórzona min. 3 razy.
2. Zabawa „Gdzie byłeś? Co robiłeś?” – wszyscy stają w kole. Nauczyciel rozpoczyna, zwracając się do kolejnej osoby. Zadaje pytanie „Gdzie byłeś?”, dziecko odpowiada np. „Na plaży”. Nauczyciel: „Co robiłeś?”, uczeń: „Skakałem”. W tym momencie uczeń pokazuje ruchem powiedzianą czynność i wszyscy ją powtarzają. Skacząc, teraz uczeń zadaje takie same pytania kolejnej osobie. Gdy padnie odpowiedź, np. „Pływałem”, wszyscy czynność skakania zamieniają na pokazaną czynność pływania. Zabawę kończymy, gdy każdy z uczniów odpowie i zada pytanie.
3. Zabawa rozwijająca współpracę „Przeprawa przez rzekę” – uczniowie muszą się przedostać z jednego końca boiska na drugie niczym przez rzekę, jednak muszą zrobić to wszyscy jednocześnie. Do wykorzystania mają kwadratowe dywaniki/poduszki. Zadaniem uczniów jest ustalić wspólnie strategię i przedostać się na drugi brzeg rzeki, przestrzegając kilku zasad:
 - nikt nie może dotknąć wody,
 - przez rzekę przeprawiają się wszyscy jednocześnie,
 - zadanie jest zakończone wówczas, gdy wszyscy przedostaną się na drugi brzeg.

4. Po wykonaniu zadania musi zostać przeprowadzona rozmowa podsumowująca (bez względu na to, czy zostało ono zakończone powodzeniem, czy nie). Nauczyciel kieruje pytania typu: „Co było pomocne podczas współpracy?”, „Co utrudniało zadanie?”, „Dzięki czemu udało się zadanie wykonać?”, „Co zrobilibyście inaczej następnym razem?”.
5. Podsumowanie zajęć techniką zdań niedokończonych:
Najbardziej podobało mi się dzisiaj.....
Dowiedziałem (-łam) się.....
Poznałem (-łam)
Zapamiętam, że.....

Komentarz metodyczny

W przypadku niepowodzenia po refleksji końcowej można zaproponować uczniom ponowne przystąpienie do zadania. W zależności od wieku uczniów można wprowadzić utrudnienie: za każdym razem, gdy ktoś dotknie „wody”, traci wzrok (nauczyciel zawiązuje mu oczy) lub w ramach kary można zabrać jedną z poduszek/dywaników.

Uczniowie ze SPE powinni pracować w parach mieszanych, tak aby uczeń z trudnościami w uczeniu się miał szansę samodzielnego odkrywania przy wsparciu i współpracy z innymi.